

GÖTEBORGS UNIVERSITET
STENEBY KONSTHANTVERK OCH DESIGN

Min lek med dansen

Diana Noriega

Examensarbete 15 högskolepoäng för konstnärlig kandidatexamen i konsthantverk.

Degree work 15 higher education credits towards Bachelor of Fine Arts in Arts and Crafts.

VT 2012

Konstnärligt kandidatprogram i Textil - Kläder - Formgivning, 180 högskolepoäng.

BA Programme in Textile - Garment - Design, 180 higher education credits.

Innehållsförteckning

Inledning:	sid. 4
Bakgrund:	sid. 5 - 6
Syfte:	sid. 7
Mål:	sid. 7
Problemformulering:	sid. 7
Tillvägagångssätt:	sid. 7
Genomförande:	sid. 8 - 9
Research och skissarbete:	sid. 10 - 11
Skala / Yta:	sid. 12 - 13
Avstånd / Placering / Höjd:	sid. 14 - 17
Resultat:	sid. 18
Reflektion:	sid. 19 - 21
Slutord:	sid. 22
Bilaga "Mina former"	sid. 23 - 24
Källförteckning:	sid. 25
Literatur:	sid. 25
Tack till:	sid. 26

Examinator: Pasi Välimaa

Opponent: Karl Hallberg

Opponent: Anna Sjon Nilsson

Handledare: Henriette Ousbäck

Bakgrund

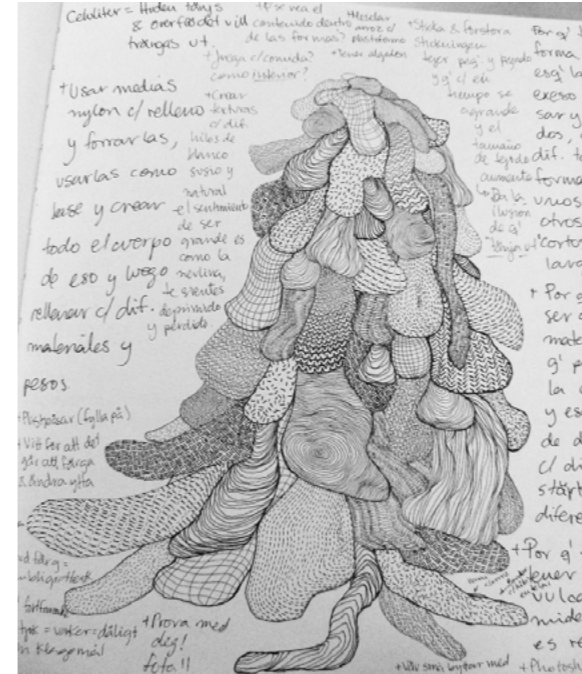
Jag började med att arbeta utifrån min identitet, jag ville ändra ett dåligt beteende och hur jag ser mig själv (bild 1, 2). I den processen märkte jag att en stor del av den jag är idag har påverkats av vart jag kommer ifrån, alltså min ursprung.

Inledning

“Först måste de brotta ner sitt vanliga sätt, därefter hamna i en viss förtvivlan för att sedan börja se på nytt, förstå formen. De måste bygga upp och riva ner, iakta och ifrågasätta. Öva. Leka och förbanna. Ge det tid.”

Britt Ignell, text “Hand och Tanke”

I detta projekt arbetar jag med att ge min egen tolkning av glädje, rörelse, färg och form som jag hittar i boliviansk dans.

(1) “Stor / Inte kunna röra sig”.

(2) Skiss i material.

När jag lämnade mitt land lärde jag mig att det bästa sätt för att inte sakna det var att bara komma ihåg de dåliga saker som fattigdom, korruption, problem, ett manschauvinistisk land, inga jobb, marsch/protest. Jag lärde mig att glömma allt det goda. Det goda, som kanske är det som gör att man kan stå ut med en sån vardag. Ett fattigt land behöver kanske ta vara på alla de små glada momenten det har, för att det är de momenten som skapar landets kultur.

Det är därför jag vill arbeta utifrån den glädje, färger och rörelse som används i boliviansk dans. Jag vill göra en egen tolkning av hur jag ser på den, utifrån ett perspektiv som en bolivian har som är född i Sverige och som aldrig riktigt tillhört, den ena eller den andra delen av världen.

Under de senaste månaderna, har jag insett att jag alltid har varit påverkad av mitt ursprung men att jag inte har märkt det fram tills nu. Den har följt med mig hela vägen, men den enda som inte kunde se det var jag.

Att använda mig av en särskilt lek av färger och former verkar ha varit ett väldigt tydligt spår från mitt ursprung för mina lärare och kamrater. Själv har jag för det mesta känt mig som i ett spel för att lära känna mig själv som konstnär.

I tidigare projekt som till exempel "Charlas con un marciano" ("Talking with an U.F.O.") (bild 4) har jag diskuterat utanförskap och ensamhet. Det känns som att jag redan då börjat spåra in på den vägen som jag har tagit nu för mitt examensarbete. Varje steg jag tar, gör att jag hittar en tydligare röd tråd som för mig igenom alla mina tidigare projekt fram till mitt examensarbete.

Nu vill jag arbeta med en positiv syn till min ursprung, gå tillbaka till grunden. Glömma allt det negativa som jag har byggt upp under dessa år och komma ihåg allt det jag gillar från min kultur, all glädje och färger, all sol och lyster, all lycka.

(4) "Charlas con un marciano".

Syfte:

Att arbeta med en installation som inspireras av min syn av boliviansk dans som en svensk - boliviansk individ. Leka med färger, former och rörelse och beskriva glädjen som jag upplever när jag betraktar ett sånt evenemang och kunna föra vidare det till betraktaren.

Mål:

Att gestalta min uppfattning av den bolivianska kulturen genom att skapa en installation av flera färgstarka former som framkallar en lek med rörelse och glädje för betraktaren.

Problemformulering:

Hur kan min känsla av glädje föras vidare till en betraktare?.

Hur tolkar jag boliviansk dansdräkter utan att göra en avbildning av dem?

Hur gör jag så att min installation är inbjudande för betraktaren att ta del och samverka med den?

Hur kan jag få mina objekt i rörelse?

Tillvägagångsätt:

Jag kommer att arbeta med starka färger som grund till min installation, använda mig av olika tyger, ytor och tekniker som virkning, broderi och sömnad.

Varje form kommer att bearbetas på olika sätt. Ingen form kommer att vara lik den andre. Några kommer att sys med knappar på, andra broderas med garn och någon annan kommer att dekoreras med tussar. Jag kommer att tillverka dem i färger som jag blir glad av.

Storleken av varje form kommer att variera. Variationen är ett viktigt bidrag till helheten. Parallellt med formarbetet kommer jag att arbeta med hur formerna ska placeras i förhållande till varandra och rummet.

Genomförande

Mitt projekt började med att jag stickade bubblande former (bild 5) som uttryckte känslan av överflöd och en begränsning av rörelse. Jag ville arbeta i stort format och med mycket volym.

Dessutom ville jag arbeta med mänskliga kroppen. En kropp som är rörelseförhindrad på grund av dess storlek men utan att behöva använda mig av de vanliga rådande föreställningar för människokroppen. Jag började med att sticka och virka i olika material. Hur skulle jag kunna föra vidare känslan av att vara stor och överflödigt, utan att behöva använda mig av en avbildande fett kropp? Arbetet tog mig fram till ett läge

(5) Virkad bubblande former, "close up" och olika positioner.

där jag inte ville befinna mig, jag började analysera mig själv. Jag bestämde mig därför att ändra vinkel på det hela. Jag började med att arbeta med enkla former som grund och utifrån en sida av mig som jag fortfarande kunde analysera och försöka ändra projektet till någon positivt. Jag utgick ifrån min bakgrund/ursprung, att vara svensk - bolivian.

Under mina femton år i Bolivia, har jag blivit kallad "den svenske" och detta orsakade att jag aldrig riktigt tog del av kulturen fullständigt. De andra tretton år som jag har bott eller pendlat till Sverige har jag blivit kallad bolivian. Eftersom jag flyttade så ung så lärde jag mig aldrig vad det innebär att vara svensk. Jag har missat väldigt mycket. Då är frågan: Vart hör jag hemma? I Bolivia är jag svensk för att jag är född i Sverige. I Sverige är jag bolivian för att mina föräldrar kommer därifrån.

Fram tills idag har jag, när jag är i Sverige kallat mig bolivian för att jag har tillbringat mina tonårsår i Bolivia. Jag brukar själv säga att det är där jag har lärt mig att utvecklas socialt och därför är jag bolivian. Jag pratar, jag skämtar och jag älskar som en bolivian. Då är jag förmodligen mer bolivian än svensk.

Det är nu därför när jag ändå befinner mig i Sverige och har min boliviansk roll, visa hur stolt jag är av att vara "bolivian" visa hur jag som "svensk" ser på min bolivianskt kultur. Jag kommer att fokusera på en del av min kultur som sammanfogar de känslor som jag vill komma ihåg från Bolivia, en parad av glädje, tro, rörelse, vänskap, lekfullhet, färger, samspel och form. Det är orsaken till varför jag vill arbeta med boliviansk dans. Föra vidare de känslor jag får när jag ser på den. Självklart kommer tolkningen att vara personlig, det jag vill föra vidare är en lek av färg och form, glädje och rörelse. Använda mig av svenska material för att skapa något bolivianskt.

Jag vill visa glädjen som ett så fattigt land kan ha. Skapa former som ger lusten att känna på, leka med, och ta del av dess dans. En dans som kanske inte alltid har varit tänkt att man ska ta del av när man ser den i en parad med som jag nu vill att man ska göra. Njuta av att vara välkommen att leka och känna på dem, skapa ljud medan man går mellan dem och ser på detaljer.

Boliviansk dans är för mig en lek med betraktaren, hopp från männen som visar vem som är bäst, skratt, ljud av bjällror som dunstar i stövlar som slår mot marken och häftiga rörelser som visar upp den massa med färg och detaljer som varje plagg har. Mellan alla dansörer ser man avbildningar av vilda djur som flyger mot en, djävular som hoppar och utmanar änglar, samt en lek av otroliga masker fulla med detaljer och färg.

Mitt arbete utgår från enkla former som dekoreras på utsidan med olika kvaliteter som gör dem var och en till en karaktär, men som tillsammans representerar en dans av glädje.

Jag arbetar med kompositionen, distans, höjd och upphängning. Den här undersökningen görs långsamt, jag får prova och undersöka medan jag gör färdig var och en av formerna, ett val gör att man ställs inför nya val. Det är då jag kan börja se om det är en inbjudande känsla man får och om man lyckas ta del av deras ljud och glädje.

En av formerna har arbetats med att utsmyckas med tussar av olika färger, relationen som skapas med den, är olika. Jag har fått min inspiration från boliviansk dans, men även tussar kan relateras till svensk traditionell kostym. I det fallet så använder man inte de färger som jag valt och den kanske har en annan relation, men det blir ändå en koppling mellan Sverige och Bolivia som skapas naturligt.

Om man önskar läsa om innehållet av varje form och detaljer, så kan man titta i den bifogade bilagan "Mina former" i sid. 20-21.

Research och skissarbete

Mitt skissande började med att leka med färger, jag tog ner allt det gamla från väggen och istället nålade jag upp allt det som hade färger och gjorde mig glad. Längst upp på väggen hängde jag de former som jag tidigare hade arbetat med för att använda som inspiration. Jag ville inte starta från noll. Jag ville fortfarande använda mig av tekniker och former som jag tidigare funnit i min process, men ändå använda dem för ett annat ändamål. Längre ner på väggen hängde jag det som jag tyckte var relevant för den nya delen av processen, mycket färg, olika material, tygbitar av olika kvalitet, nystor av garn och fransar. (bild 6)

Jag började med att virka fritt i de material och färger jag gillade mest. Först virkade jag remsor som jag sen använde mig av för att virka fria former med (bild 7). Dessa former har jag tagit med från första delen av min projekt. De har en rörlighet och lekfullhet som jag inte riktigt visste hur jag skulle arbeta med fram tills jag hade fler av dem. Efter några få så blev det tydligt att de tillhörde en familj som skulle sväva tillsammans. De skulle dansa och föreställa svävan och rörelsen i bolivianska dansklänningar. I några av dem leker jag med att blanda olika färger för att virka med, samt blanda olika material.

(6) Skiss-vägg i arbetsplats.

(7) Virkad tolkning av rörelse.

(8) Inspiration av dansare.

(9) Form med färgglada tussar.

Tredje delen av mitt skissande blev också av att arbeta med en tidigare form. Jag valde att arbeta med ett liknande formspråk men att använda mig av en starkare färg och mer reglerad form. Den skulle föreställa en dansös i rörelse, leken av alla plagg och former i luften (bild 8).

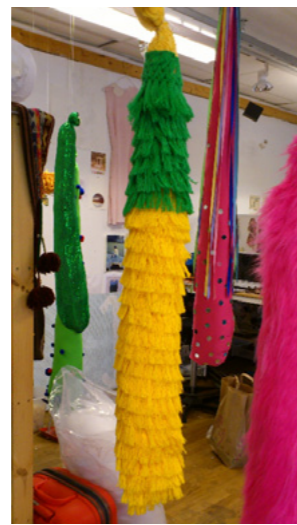
Efter några dagar av skissande kom jag fram till grundformen för min installation. Det blev en form som är ursprungligen tagen av ett tidigare projekt. Efter det skulle jag börja fantisera av de olika ingrepp jag kunde göra i dessa former för att ändra dess uttryck. Några har tussar (bild 9), andra bjällror eller broderingar. Jag leker med var och en, och bestämmer hur de ska se ut medan jag har dem i famnen.

Skala / Yta

Jag har arbetat utifrån min egen känsla, låtit den ta över och lekt med var och en av formerna. Jag har varierat storlek beroende på material och enligt vad jag själv känner är bra nog. Några former är större än andra (bild 12, 13), andra är smalare, medan några är korta och har en annorlunda stoppning. Jag har lekt med färg och form inspirerad från dansare. Låtit känslan föra mig vidare i arbetet och inte blivit låst av estetiken. Några av formerna har jag valt att göra i större format för att kunna föra vidare instinkten av att vilja krama dem. Andra har uppnått den känsla redan bara med materialet i sig (bild 11).

(10) Skisser av detaljer till formerna.

(11) Former med stoppning.

(14) Form med insydda knappar.

(15) Form med bolivianskt broderi.

(12) Former utan stoppning.

(13) Upphängda former.

(16) Form dekorerad med tyll i olika färger.

Jag har låtit fantasin flöda, tänkt vad skulle jag själv vilja ha som betraktare, vad skulle kännas roligt, vad gör mig glad? En av formerna har insydda bjällror, delvis för att jag tycker att det är en viktig del inom några av de bolivianska dansdräkter och delvis för att tanken av att de skapar ljud vid dess beröring ger den glada känslan som jag vill åt i installationen. De flesta av formerna har någon speciell detalj, i några kommer den redan från tyget i sig och i andra ger jag den t. ex. med hjälp av hur jag uppfattar bolivianskt broderi (bild 15), eller genom att använda mig av en detalj av kostymerna och göra den till min, genom färg och form (bild 14, 16).

Avstånd / Placering / Höjd

Avståndet mellan formerna är viktigt då den kan påverka hur inbjudande installationen är. Installationen påverkas beroende på plats och avståndet mellan varje form. Om formerna är väldigt tätt intill varandra (bild 17) så kommer de att kännas mer slutna, de kanske förvandlas till en betraktare åt betraktaren. Troligen så kommer betraktaren inte känna sig inbjuden att komma mellan dem, bryta deras helhet utan att han/hon kommer att hålla sig utanför och kanske istället cirkulera runt installationen för att se detaljer. Helheten kommer att ses från avstånd, och detaljer från några av formerna kommer gå till miste. Däremot om formerna har väldigt mycket utrymme mellan varandra (bild 18) så kanske dem ses som individer för sig och inte relateras den ena till den andra som en helhet eller en grupp (som är tanken bakom).

Avstånden från golvet är också relevant (bild 19). Om alla former befinner sig i en lokal som har en väldigt högt tak kan alla former hänga i distans från golvet som tillåter betraktaren att se installationen underifrån. Detta skulle vägleda till andra tankegångar och installationen skulle få en annan tolkning. För detta tillfälle hänger några en meter upp från golvet, det blir lekfullt för små barn med alla detaljer i botten av varje form.

Jag har också provat med att hänga alla former i samma höjd och i olika höjder. Detta påverkar installationen på så vis att hela installationen får ett annan känsla, när de varierar i höjd känns det hela mer välkomnande.

(17) Tätt intill placerade former.

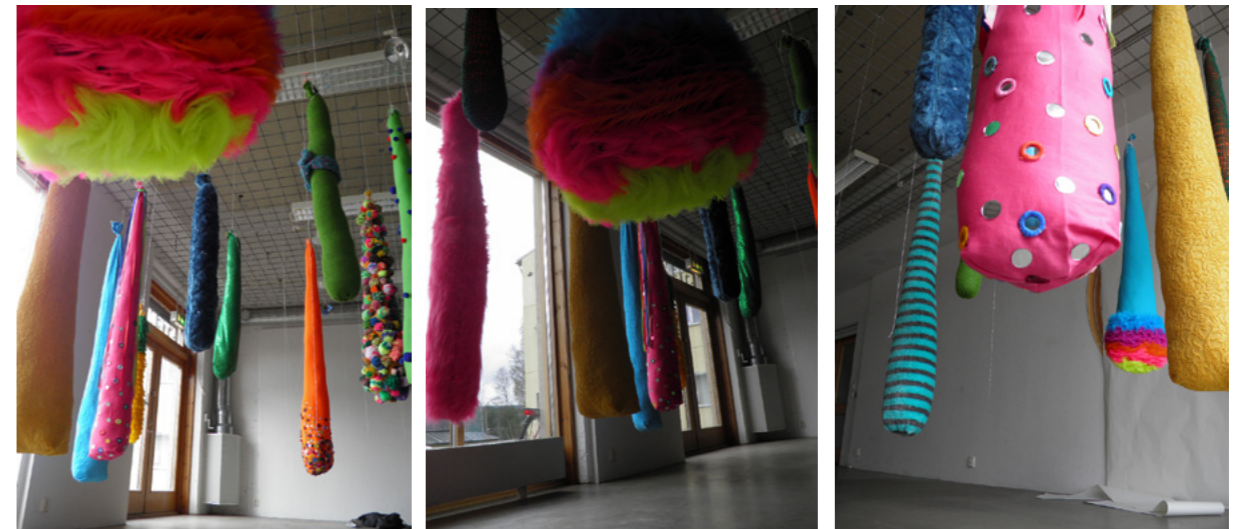
(18) Stor mellanrum.

14

Samtidigt har jag provat att hänga tillsammans med tidigare former från min skiss process. Dessa har både skapat en helhet i relation till färg men också brutit mot harmonin mot alla de andra större, avlånga formerna och skapat ett annorlunda uttryck.

Tanken med den här installationen är att den skall tillföra något till betraktaren, den skall sprida glädje. Som när (bild 26) jag placerar dem vid trapporna, oavsett om man inte kan gå igenom dem, så kan man njuta av deras närvaro när man går nedför trappan. Man kan också lätt klappa dem om man vill, dock så kommer inte tanken fram av att gå igenom formerna.

Jag har också provat att hänga upp några av formerna i en hiss (bild 23-26), jag har provat både med att ha en form och fram till sju stycken. Detta ger olika intryck men känslan är oftast densamma, den sprider glädje och drar sig uppmärksamhet. Detta bekräftar min grund idé.

(19) Former sedda underifrån.

(20) Olika belysningar.

15

(21) Gruperade former.

(22) Separerade former.

(23) Form i ett hiss interiör.

(24) Fler former inutti en hiss.

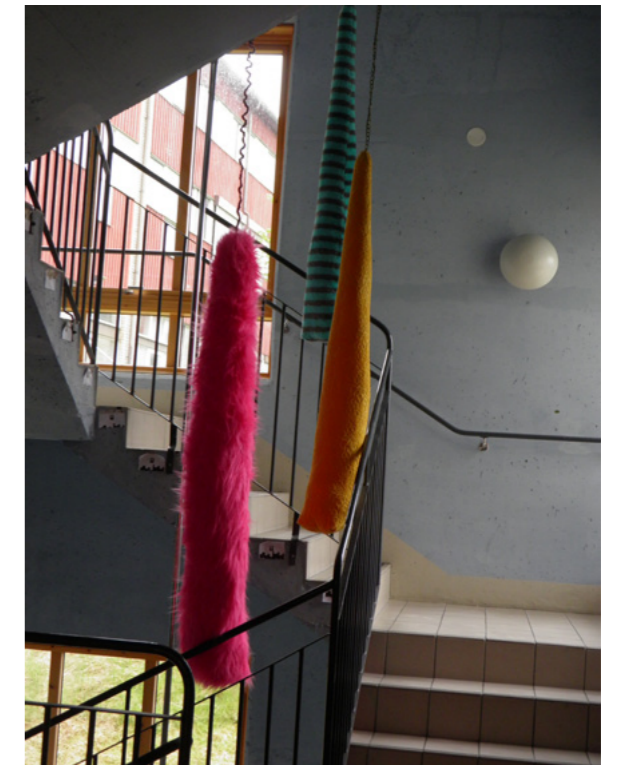
(25) Tre former.

(26) Underifrån.

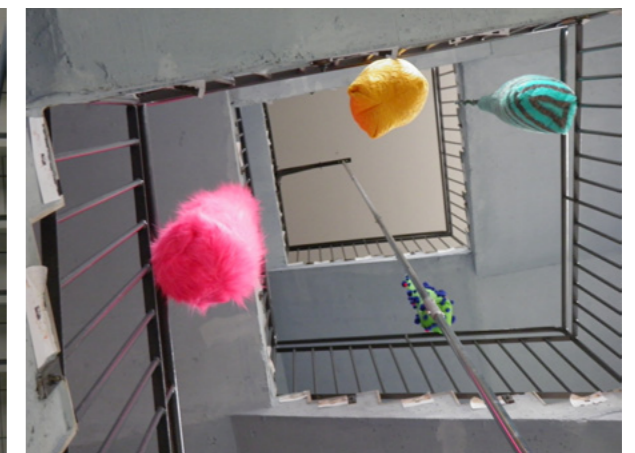
(27) Upphängning emellan trappor.

(28) Upphängningen i olika nivåer.

(29) Bild uppifrån.

(30) Bild nedifrån.

(31) Belyst mörkt rum.

(32) Separerade i två grupper.

Resultat

Upphängningen inför min examination resulterade till en "parad" liknande installation (bild 33). I den försökte jag efterlikna en parad av dansörer. Efter examinationen så började publiken att gå emellan formerna och känna på dem, leka och röra sig runt dem. Detsamma hände i själva utställningen vid konsthallen där alla besökare var tvungna att passera igenom formerna. Jag känner att jag har uppnått mina mål och därför fått fram känslan av glädje, dans och lek.

(33) Upphängda former i form av parad.

(34, 35) Publik efter examinationen.

Efter att examinationen var färdig så promenerade alla runt formerna, kände och kommenterade om installationen (bild 34, 35).

Jag bestämde mig för att hänga installationen nära ingången så att betraktaren skulle vara tvungen att gå i mellan formerna, å andra sidan känns det som om mellanrummet mellan alla former var för stor för detta tillfälle och det förhindrade idén för att komma fram.

Reflektion

Det som gav mer svar i detta projekt var upphängningen, hur ett rum kan påverka så mycket en installation. Beroende på ljus, höjd, distans och upphängning har jag kunnat se hur mina former har ändrat karaktär, blivit mer lekfulla eller stela oavsett deras glada färger.

När jag provade de olika upphängningar märkte jag att den tidigare bilden jag hade haft om att ha alla former i en "cirkulär" grupp (bild 17) tillät inte varje form att få komma fram. När jag hängde dem i en mer "parad" lik form (bild 33) så började samspelet mellan dem bli mer friare, känslan av att vilja komma emellan blev mer frestande och den gav utrymme till varje form att lysa för sig själv men utan att kopplas ur gruppen. Installationen i sig känns också större, men varje centimeter påverkar tillräckligt för att det ska bli ett för stort mellanrum mellan varje form och ändra känslan av att vilja gå emellan formerna.

Huvudidén var att min installation skulle vara vänlig mot barn, det skulle bli en installation för att ha roligt, som tidigare nämnd "sprida glädje". Detta blev väldigt lyckat i våran vernissage när vi ställde ut i Steneby Konsthall.

(36) Lekande barn.

Att se barn springa i mellan alla former, leka, krama, putta, vrida, lyfta, dra, var den mest givande erfarenheten (bild grupp 36). Man kunde se glädjen i deras ögon, det var inte tyst i korridoren och installationen var i konstant rörelse.

Placeringen inför denna utställningen var att hänga upp dem i korridorren som är ingången till konsthallen. Detta tvingade publiken att gå igenom min installation

vare det sig de gillade det eller inte. Man kunde helt enkelt inte undvika mina former.

Detta hjälpte mig att se deras reaktion, hur folk var tvungna att bryta mot deras vana att inte känna på saker. Några av dem försökte slingra sig fram mellan alla former för att inte röra dem så mycket (Jag tror att själva tanken av att man "får röra" är väldigt ovanlig, och betraktaren är van med att inte känna på saker), medans andra stannade och tittade eller gick bara rakt fram och puttade sig igenom väg fram till konsthallen (bild 39-41).

Vid början var alla barn lite försiktiga, mammor försökte kontrollera dem så mycket det gick, men efter några minuter så var det vilt, barn började ta åt sig friheten, de började springa emellan, leka med varandra, gömma sig, känna, peta och dra på dem. Det var fullt med skratt och klingandet av bjällror (bild 36). Detta var det definitiva svaren på att jag hade lyckats. Dock så insåg jag att jag behöver förstärka decorationen i några av dem så att de står ut barnens lek, de är lite mer hårdhända än vad jag hade tänkt mig från två åringar.

(37, 38) Upphängning inför Utställning i Steneby Konsthall.

Om jag måste jämföra upphängningen från examinationen (gruppbild 33) med den till utställningen (bild 37,38), så är jag mycket mer nöjd med den till utställningen. Det var reaktionen av publiken som jag väntade mig kunna se och analysera ifrån detta tillfälle och den gav mig verkligen mycket. Nu vet jag vad jag ska eftersträva i kommande utställningar och vad jag kan vänta mig ifrån publiken.

Däremot så tycker jag inte att min installation ska begränsas av en plats, jag känner mig ganska fri att placera den i vilken inomhus miljö som helst. Detta kan vara allt från en trappuppgång (bild 27-30), hiss (bild 23.26), vardagsrum, kök, till allt man kan tänka sig.

Om känslan från att gå emellan formerna försvinner så tycker jag att känslan av glädjen när man ser på dem återstår.

Jag inser nu mer tydligt också att hela min installation har en femtio procent svensk sida och en femtio procent bolivianskt. Den tillhör lik mig en ingenmansland, eftersom att jag har påverkats lika mycket från min bolivianska bakgrund som från min svenska utbildning och vardaglig liv här. Detta kan man se på till exempel i distansen mellan formerna, eller i de "lagom" galna former.

(39) Ingången inför utställningen.

(40) Inför utställningen.

(41) Invigning till utställning.

Slutord

Jag är väldigt nöjd med resultatet av detta projekt, det är en installation som jag skulle kunna arbeta hur länge som helst med. Jag känner fortfarande lust att se den växa mer och ta över fler platser och större ytor.

I framtiden ser jag den även dela sig isär i mindre installationer och kanske ta del mer som dekoration i olika miljöer, som små "konst installationer". Jag ser den även utveckla sig till en slags "lekplats" än som en installation.

Som slutsats visar jag även upp de bilderna som används till pressvisning och som ska presentera min installation när det gäller utställningar och liknandet. Dessa visar också en annorlunda sätt av upphängning men som jag också tycker är passande (bild 42, 43).

(42) Bild till pressvisning.

(43) Process av plåtning .

Bilaga "Mina Former"

Första steget efter min skissprocess var att börja sy upp olika former. Dessa former har olika storlekar, beroende på vad jag anser behövs. Några har som stoppning kuddvadd och andra har plast påsar.

Form 1: Form av rosa päls. Kuddvadd som stoppning. Ingen ytbehandling, pälsen är tillräcklig nog för att ge den mjuka känslan och rörelsen. Storleken är mer än 1.50cm lång så att man ska känna sig frestad av att vidröra den.

Form 2: Form av gul tyg. Kuddvadd som stoppning. Dekoreras med tussar av olika färger. Längd cirka 1.20 cm. Leker med färg och känsla.

Form 3: Form av mörkblått tyg. Kuddvadd som stoppning. Dekoreras med broderi i starka färger. Längd cirka 80 cm.

Form 4: Form av orange tyg. Kuddvadd som stoppning. Botten är insydd med färgstarka knappar av olika storlekar, skapar tyngd och ljud.

Form 5: Form av mörkblå päls. Kuddvadd som stoppning. Ingen ytbehandling, mjuka känslan förs vidare med pälsen. Längd cirka 75 cm.

Form 6: Form av ljusblå tyg. Kuddvadd som stoppning. Dekoreras av insydda tygbitar av starka färger. Längd cirka 1,70 cm.

Form 7: Form av ljus gröna paljetter. Foder av ljus grön polyester tyg. Kuddvadd som stoppning. Ingen ytbehandling, paljetterna är tillräckligt nog. Längd cirka 1,20 cm.

Form 8: Form av ljusblå randig päls. Kuddvadd som stoppning. Ingen ytbehandling. Längd cirka 2 meter.

Form 9: Form av rosa tyg. Kuddvadd som stoppning. Dekoreras glas mosaik, med broderad kant i olika starka färger och insydda band i starka färger. Längd cirka 1,90 cm.

Form 10: Form av gult tyg. Kuddvadd som stoppning. Ingen ytbehandling, de gula tyget har redan en mönster som dekoration. Längd cirka 1,80 cm.

- Form 11: Form av blått tyg. Plast påsar som stoppning. Dekorerad med gula tygremsor. Längd cirka 2,10 cm.
- Form 12: Form av gult tyg. Kuddvad som stoppning. Dekorerad med insydda fransar i gul och grön. Längd cirka 70 cm.
- Form 13: Form av mörkgrön virkning. Kuddvad som stoppning. Foder i orange tyg som ger mer lyster. Längd cirka 1,50cm.
- Form 14: Form av ljusgrön tyg. Kuddvad som stoppning. Dekorerad med mörkblåa och röda små tussar. Längd cirka 2,10 cm.
- Form 15: Form av ljusrosa tyg. Kuddvad som stoppning. Dekorerad med rosa, lusblå och lila band . Längd cirka 1,20 cm.
- Form 16: Form av orange batik tyg. Kuddvad som stoppning. Ingen ytbehandling. Längd Cirka 1,50 cm.
- Form 17: Form av ljusgrön stickad yta. Kuddvad som stoppning. Dekorerad med olika virkade former. Längd cirka 60 cm.
- Form 18: Form av mörkblå tyg. Kuddvad som stoppning. Dekorerad med mörkblåa band och guldfärgade bjällror . Längd cirka 1,60 cm.

Källförteckning

“Hand och Tanke” Britt Ignell Karlbrand http://www.brittignell.se/spara/Text__Hand_och_tanke.html

Litteratur

- “Not a Toy Fashion Radical Characters” Atopos Pictoplasma Publishing Berlin 2011
- “Doppelganger” images of the human being Gestalten Die Gestalten Verlag GmbH & Co. KG, Berlin 2011.
- “Nick Cave Meet me at the center of the earth” 2010.
- “Louise Bourgeois The fabric Works” Germano Celant Skira editore S.p.A. 2010

Tack Till:

Elena Salazar Mostajo

Teresa Salazar

David Noriega

Alexandra Noriega

Natalia Salazar

Sebastian Salazar

Henriette Ousbäck

Alexandre Grüner

Pasi Välimaa

Maria Sjöstrand

Jenny Beckman

Susanne Lundmark

Eleonora Bergström

Klara Bothén

Hilda Fürst

Kiwa Saito

Clara Johansson Borg

Jessica Ljung